

SEAN-ADVIES, nr. 30 over de noordelijke premiereregeling "Kleine investeringen in de toeristische sector" (KITS 1998)

- gevraagd advies bij brief van 27 oktober 1997 van de SNN-Bestuurscommissie Economische Zaken
- behandeld in de vergadering van 28 november 1997
- uitgebracht aan SNN-Bestuurscommissie EZ en IPSC d.d. 8 december 1997

**Advies nr. 30 over de noordelijke premiereregeling
"Kleine investeringen in de toeristische sector" (KITS 1998).**

Bij brief van 27 oktober 1997 hebt u ons gevraagd onze zienswijze kenbaar te maken over de ontwerp-stimuleringsregeling voor kleine investeringen in de toeristische sector in Noord-Nederland. Gaarne voldoen wij aan uw verzoek.

In ons advies nr. 21 over de IPR 1996 heeft de SEAN reeds aangegeven er met instemming van te hebben kennis genomen dat er voor kleine toeristische projecten (onder f 200.000 investering) provinciale regelingen werden voorbereid. Wij voegden daar toen aan toe dat de ervaringen daarmee zullen moeten worden afgewacht.

Uit het door het Instituut voor Service Management uitgevoerde onderzoek van vier regelingen voor kleinschalige bedrijven (IKO, PRIKK, KITS, KLIT) hebt u thans de conclusie getrokken dat een noordelijke regeling voor de toeristische sector wenselijk is.

Wij delen die mening. Een uniforme regeling op noordelijk niveau kent een aantal aansprekende voordelen: helderheid naar het bedrijfsleven toe, gelijke behandeling van ondernemers, voorlichting en uitvoering in één hand (SNN), waardoor ook de samenhang met de uitvoering van andere SNN-regelingen (IPR/RBS) daadwerkelijk wordt bevorderd (bijv. "doorstromen" naar de IPR).

De regeling kan -hoewel het om een betrekkelijk klein marktsegment gaat- er toe bijdragen dat Noord-Nederland met zijn overwegend kleinschalige toeristische bedrijven zijn concurrentiepositie kan handhaven en versterken (nieuwe activiteiten, kwaliteitsverbetering, professionalisering). Voor Noord-Nederland is het stimuleren van het toerisme in economisch opzicht van extra betekenis, "aangezien de werkgelegenheid in deze sector in vergelijking met andere landsdelen achterblijft, terwijl dit gebied juist veel te bieden heeft" (Beleidsplan ISP-Commissie MTI, 1997 - 1999, pag. 27). Juist ook met het oog op de werkgelegenheidsdoelstelling van de regeling stellen wij voor om in de voordracht aan Provinciale Staten te indiceren wat het geschatte werkgelegenheidseffect van de regeling is. Na afloop van de regeling kan dan worden bezien in hoeverre zij aan haar doel heeft beantwoord (effectiviteitsmeting).

De thans voorgestelde regeling voor (voorlopig) de periode 1998/1999 sluit in het algemeen goed aan bij de (systematiek van de) IPR, in die zin dat subsidiabele investeringen van f 75.000 tot f 200.000 in de sectoren verblijfsrecreatie, natte recreatie en dagrecreatie onder de KITS 1998 vallen (bedrijfsgroepen 551, 552 en 9233.2 SBI-code 1993 en jachthavens) en investeringen daarboven voor de IPR in aanmerking kunnen komen. Een nog lagere ondergrens achten wij niet raadzaam omdat dan de verhouding tussen subsidie en aanvraagkosten onaantrekkelijk dreigt te worden en vraagtekens rijzen bij het stimulerend effect van de regeling.

Overigens merken wij op dat wij in ons advies nr. 21 over de IPR hebben gesteld, dat premiëring van alleen kwaliteitsverbetering zonder capaciteitsuitbreiding -hoe waardevol op zich ook- afwijkt van de IPR-systematiek en niet ten koste mag gaan van de budgettaire ruimte voor andere aanvragen, die de productiecapaciteit wel beogen uit te breiden. Wat zijn de ervaringen hiermee in de afgelopen jaren?

De raad acht het voorts van belang dat de brancheorganisaties (daartoe reeds door SNN uitgenodigd) zo snel mogelijk met voorstellen komen voor aanpassing en uitbreiding van het door de ANWB gehanteerde classificatiesysteem, als instrument voor de beoordeling van de kwaliteit van het bedrijf.

Wij stellen u verder voor, dat SNN een algemene voorlichtingsfolder uitgeeft waarin de verschillende regelingen (KITS, IPR, RBS, NOM-regelingen en wellicht nog andere -provinciale- regelingen) op een overzichtelijke wijze en waar nodig in onderlinge samenhang worden gepresenteerd.

Daarnaast dringen wij aan op korte besluitvormingstermijnen, heldere aanvraagformulieren en zo nodig begeleiding van de aanvragen. Wat dit laatste betreft is te overwegen om "op enige afstand" van de uitvoeringsorganisatie een consultant aan te stellen die aanvragers behulpzaam is bij het invullen van de aanvraag. (Als extra service naast de f 1000, die beschikbaar wordt gesteld voor het eventueel inroepen van extern advies, bijv. van een accountant, boekhouder).

Tenslotte hebben wij hieronder een aantal vragen over specifieke punten geformuleerd, waarvoor wij uw aandacht vragen.

- Ten laste van welk ISP-onderdeel is de financiering van de regeling -f 1 miljoen per jaar-voorzien?
- Welke maatregel wordt getroffen bij eventueel dreigende voortijdige uitputting van het budget?
- Waarom participeert ISP-Overijssel niet in de regeling?
- Is de samenhang (waar nodig) gewaarborgd met de activiteiten van de ISP-Commissie MTI (die cultuurtoerisme als een van zijn speerpunten ziet)?
- Wordt in artikel 12e bedoeld te zeggen, dat premie wordt geweigerd voorzover de premiabele kosten meer dan f 200.000 bedragen?
- Waarom wordt niet vermeld dat na ontvangst van de complete stukken binnen een bepaalde termijn op de aanvraag wordt beschikt? (Een termijn van maximaal 1 à 1 ½ maand lijkt ons alleszins redelijk).
- Zal het in artikel 3 genoemde formulier voor iedere ondernemer -zonder externe hulp- begrijpelijk zijn?

Assen, 8 december 1997